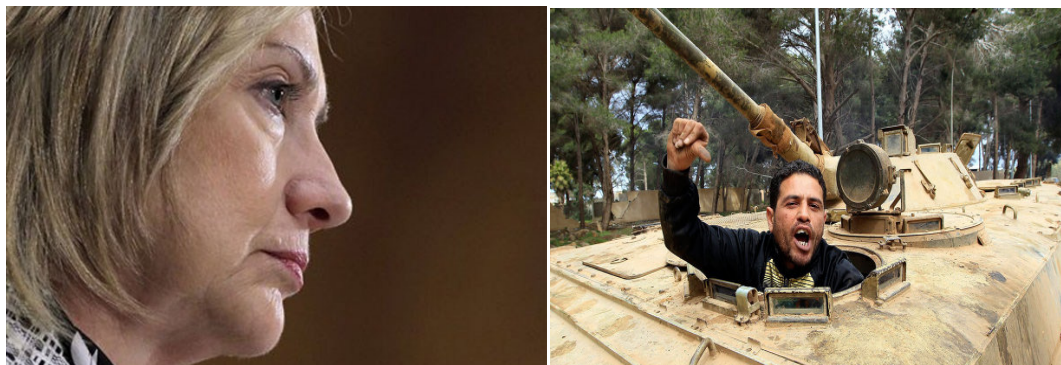

جنگ لیبیا بخاطر نفت نیست !

"سرخط رسانه ها دلالت بر جنگ دارند...قدرت نماینها وضاحت بیشتر دارد" این کلمات از قول اشپیگل آنلاین بتاریخ اول مارچ بازگو شد. حتی در اخیر هفته گذشته برای مداخله گسترده نظامی ایالات متحده آمریکا و ناتودرلیبیا که جنگ داخلی در آن جریان دارد آماده گیهای اتخاذ میگردد.

واحدهای نظامی ایالات متحده که حدود پنجهزارسربازاست، درجزیره کریت درپایگاه نظامی سوودا درحال آماده باش قرار دارند. میان جزیره کریت وسواحل لیبیا کشتی های جنگی "کهرسرچ" و "پانس" به عملیات خواهند پرداخت. این کشتیها که حامل قایق های تعرض سریع برای عملیاتهایی زمینی است بوسیله هلیکوپتر هاییکه درعرشه همین کشتیها موقعیت دارند، کمک هوایی میشوند.

همچنان کشتی طیاره بردار ایالات متحده "انترپرایس" با طیارات شکاری در قسمت شمالی بحیره سرخ در نزدیکی کانال سویزآماده انجام مأموریت است. در میدان هوایی سوودا-اکروتیری "واحد های خاص" متشکل از کشور های مختلفه ناتو وازجمله آلمان آماده گی برای عملیاتهایی جنگی اتخاذ میکنند (!).

ولی درگام نخست استراتژیستهایی ناتودرروزهای اخیرامکانات تطبیق منطقه منع عملیات هوایی را درفضای لیبیا به تحلیل میگیرند. این گام را ممکن هم بخاطر آن برمیدارند تا مداخله مستقیم با قوای پیاده باعث مشتعل شدن هرچه بیشتر روحیه ضدامپریالیستی درتمام قاره افریقا وسائر نقاط جهان نگردد. برای این مطلب هنوز شورای امنیت وهمچنان همه حکومتهای

ناتوبه توافق نرسیده اند. این عملیات یکی از عملیاتهای سنگین نظامی است که بمباردمان گسترده بالای مواضع دافع هوای قذافی را به پیش شرط میگیرد.

هر جنگ در برگیرنده تبلیغات جنگی است. با تعدادزیادی از گزارشات در رسانه های جمعی غرب درباره اعمال غیر انسانی، قتل بیرحمانه و تعدادکثیری از پناهنده گان و استفاده ممکن از گازهای زهری باید همانند شرایط قبل از آغاز جنگ عراق تطمیع روانی در باره تعرض نظامی "بشردوستانه" در آینده نزدیک مساعد گردد.

هنگامیکه تظاهرکننده گان در تونس و مصر دهرفته های پیش، از پایتختهای کشورهای غربی همیشه کلمات "برخورد صلح آمیز" و حاضر شدن به "دیالوگ" را با قدرتهای مسلط به توصیه میگرفتند، برخلاف درلیبیا استراتیژی دیگری عملی میگردد. اینجا ملیشه های مسلح شورشی به سقوط رژیم قذافی با استفاده از سلاح گرم تشویق میشوند. بناءً حتی ابتکار رئیس جمهور ونیزویلا- چاوئیس- مبنی بر اعزام هیأت بین المللی میانجیگر به لیبیا بلادرنگ از جانب ایالات متحده آمریکا و سائر کشورهای ناتو وهمچنان "گروپهای شورشی" رد شد.

علتی وجود ندارد که برای رژیم امروزی قذافی خوشبینی خاصی داشت. آنزمان که موصوف بطور عینی بمتابئه مدافع "سوسیالیزم عربی" درسیاست جهانی نقش ضدامپریالیستی اش را ایفا مینمود، از مدت زمان مدیدی محسوس نیست. حداقل از یک دهه بدینسو، وی با واشنگتن از در صلح پیش آمد و برای اتحادیه اروپا نقش نگهبان "قلعه اروپایی" را دربرگشت دادن پناهنده ها از داخل خاک لیبیا بعهده گرفت. ازدیدگاه سیاست داخلی شیوه خصوصی ساختن تأسیسات دولتی بکار گرفته شد.

عدم خوشبینی- درعین زمان متوجه مخالفین قذافی نیزاستکه دررسانه های جمعی غرب، بنام مرغوب "مبارزان آزادی" مورد تفقد قرار میگیرند. سالهای متمادی سران ورؤسای قوم در شرق لیبیا درآمد ناشی از صادرات نفت را با قذافی تقسیم کردند. حال طوریکه معلوم میشود، میخواهند به تنهایی در اختیار شان قرار داشته باشد. این امر تصادفی نیست که آنان پرچم دوران اداریس، شاه سابق را که زمانی به حیث رئیس اخوان- سنوسی از جانب قدرت استعماری انگلیس به تخت شاهی برگزیده شد، به سمبول خویش مبدل ساخته اند.

بعدازجنگ عراق وافغانستان هیچ شکی وجود ندارد که در لیبیا نیز درعقب پشتیبانی "شورشیان" بوسیله مراکز قدرت درغرب علل مشهود و مشخصی قرار نداشته باشند تا بتوانند دلهره گی "بشردوستانه" شانرا بخاطر انسانها ودموکراسی در صدر مسائل قراردهند. لیبیا دارای ذخائر بزرگ نفت است واین ذخائر میتواند چند دهه منفعت سرشاری برای کانسرنهای نفتی غرب ببارآورد. ودرعین حال این وضع درلیبیا در زمانی متظاهر میگردد که دوران پیش تسلطی

ایالات متحده آمریکا و همدستانش در منطقه شرق میانه هرروز به خطر بیشتر مواجه میگردند و از آنجائیکه لیبیا میان تونس و مصر موقعیت دارد از نظر جیواستراتژیک نیز دارای اهمیت بزرگ است.

درین وضع صرفاً یک موضعگیری عاقلانه و از نظر اخلاقی، عادلانه وجود دارد: جواب رد به هرگونه مداخله امپریالیستی در برخوردهای داخلی لیبیا، تقاضای پایان دادن به جدالها و سازماندهی صلح آمیز معضله. آنچه با لیبیا صورت پذیرد باید مردم لیبیا خود تصمیم بگیرند.

